

GUANYS I DANYS

COOPERATIVISME, PARTICIPACIÓ I PODER

Francesc Guillem i Crespo

HI ha encara persones amb la creença que l'eficàcia en l'empresa es mesura tan sols pels resultats econòmics o per l'assoliment d'uns objectius predeterminats. Encara que foren vàlides aquestes dues concepcions, per se no ens donarien una visió real i globalitzadora de l'empresa, ja que aquesta és molt més que tot això. L'eficàcia seria la capacitat de l'empresa de satisfer els diferents col·lectius que componen el seu entorn, i alhora el seu col·lectiu humà, amb les seues particulars relacions de poder, participació, motivacions o cultura empresarial; elements que componen l'estructura organitzativa de l'empresa.

Llavors, l'empresa que vulga sobreviure dins d'un mercat competitiu, haurà de mobilitzar tot el seu potencial, però no sols en la línia jeràrquica o directiva, ans en tots els membres que integren l'organització laboral de cada empresa.

Per això, d'uns anys ençà, en la mesura que s'amplien les àrees d'investigació al voltant de l'empresa, amb l'entrada de ciències com la sociologia i la psicologia, apareix una terminologia nova, estranya moltes vegades al món empresarial, però que ja comença a ser escoltada. Els termes que s'hi utilitzen, com ara ampliació i enriquiment del treball, desenvolupament organitzatiu, humanització de treball, democràcia industrial, desenvolupament dels recursos humans, cercles de qualitat, qualitat de vida laboral, cultura empresarial..., provoquen encara certa confusió en algunes ments empresarials que intenten delimitar-ne el significat i les possibles aplicacions pràctiques a les organitzacions amb què contenen. Tots els termes esmentats abans es deriven de moviments d'origen i contingut psico-sociològic, on s'utilitzen anàlisis diferencials pròpies del marc socio-cultural on desenvolupa la seua activitat cada empresa.

En aquesta línia d'investigació ha estat editat darrerament pel Centre d'Educació Cooperativa el llibre de Joan Aragonés Signes «Cooperativisme, participació i poder», amb el patrocini de la Direcció General d'Ocupació i Cooperació de la Conselleria de Treball, on el tema organitzatiu-empresarial es tracta des de la vessant cooperativa, amb totes les seues peculiaritats que la diferencien de la resta d'empreses de capitals, intentant contribuir amb les seues aportacions a la clarificació del model de funcionament organitzatiu de tota Cooperativa de Treball Associat.

S'escull el tema organitzatiu des de la vessant cooperativa per ser aquest, segons paraules de l'autor, «... un camp apassionant on l'autor està compromès

professionalment i vocacional des de fa una dècada».

Els que estem vinculats al món empresarial cooperatiu des de fa uns quants anys compartim amb Joan la necessitat de definir quin ha de ser el «model de bases» que clarifiqui posicions, objectius i abast del moviment cooperatiu.

Des d'una altra perspectiva distinta, encara que no fora del context, el soci de les Cooperatives de Treball Associat venia preguntant-se insistentment sobre quin ha de ser el paper que ha d'assumir per l'assoliment d'uns nivells òptims d'organització, intentant ser eficaços dins d'una diversitat d'interessos contraposats o divergents, inherents al comportament organitzatiu cooperatiu.

El llibre no és fill, ni fruit, d'una simple anàlisi teòrica de la realitat cooperativa. És la plasmació d'una investigació basada en la recollida i sistematització d'experiències cooperatives en què l'autor ha estat present, donant-nos una visió des de l'interior del cooperativisme, fent una veritable anàlisi autocrítica, amb temes com ara: Cultura empresarial del cooperativisme i canvis organitzatius, participació responsable, model de funcionament organitzatiu i poder...

Malgrat que l'autor ens indique que la investigació està centrada sols en l'àmbit del País Valencià, i no incideix en organitzacions que es troben fora del nostre context geogràfic, i circumscrit només a Cooperatives de Treball Associat, sí que podem dir que al llibre queda descrit amb bastant objectivitat quin és el tarannà del soci d'aquesta mena de cooperatives dins de les seues empreses, visió que podríem generalitzar, sens cap dubte, però que la prudència de Joan no li permet dir.

Una cosa a agrair a l'autor és que no busque sols el rigor acadèmic, que sens dubte aconsegueix, sinó la divulgació d'unes experiències concretes viscudes al llarg de la seua trajectòria profes-

sional, primer al Gabinet Empresarial de COINSER, on vaig tenir la sort de treballar amb ell, i després a GRUPO-COOP, cooperativa de la qual és el president.

Confiem que el llibre de Joan siga només el principi d'una sèrie d'estudis al voltant del tema organitzatiu cooperatiu. Que així siga.

41% D'ATUR JUVENIL

José M. Soriano Bessó

PODEU llegir-ho als diaris: «L'atur juvenil augmentarà el 1989. Espanya continua ocupant el primer lloc del rànking, amb una taxa del 41'25%. Segons un informe de l'Institut d'Estudis Econòmics, continuen existint grans diferències entre països. La taxa espanyola del 41'25% contrasta amb el 5% de Suècia, el 5'7% del Japó i el 7'7% de la República Federal Alemanya.»

El problema és d'una gran complexitat, i requereix el concurs d'un espectre ample d'especialistes per analitzar-lo. Només vull apuntar un aspecte, que pot resultar d'utilitat per a molts dels lectors de SAÓ: **L'orientació escolar i professional.**

¿Amb quins criteris es duu a terme aquesta tasca als cursos darrers de l'EGB, o al BUP-COU?

¿Amb quina preparació compten els tutors o els professors per dur a terme aquest encàrrec? ¿Quins ajuts i quins suports proporcionen els CEP actualment en actuï a les comarques valencianes?

¿Quin paper realitzen els Gabinetes Psicopedagògics als centres on tenen la sort de comptar amb aquests especialistes? ¿Fins a quin punt fixen la seua atenció en les urgències més cridaneres dels fracassos escolars?

¿Es coneix suficientment el món de l'empresa, la realitat professional del teixit econòmic de l'entorn? ¿Què demanen les empreses menudes, que són les que de debò creen llocs de treball? ¿Quins contactes, quina comunicació hi ha entre el món professional, el món del treball i els Centres d'Educació, inclosa la Universitat?

Em fa l'efecte que la llista d'interrogants podria allargar-se i encara sortirien qüestions de gran interès per a tots.